

in zanimivega ter se žnjo soznanjalo in za njo pridobivalo. Popularizacija umetnosti v tem zmislu je gotovo umestna.

A tudi naše gledališče naj bi upoštevalo veljaka Dvořaka, dasi v operi ni tako zmagovalen kakor drugod, in uprizorilo vsaj jedno njegovo opero, kajti gotovo zasluži, da se Slovenci soznanijo tudi s to stroko njegove delavnosti. Izpoznavajmo, ljubimo in širimo svoje slovanske genije!

Majki Slavi.

Oj, blagor tebi, majka Slava, le nikar se bati,

Naj zóper tebe še tako se tvoj sovrag košati!

Naskok naj vsak ti bodé le v zabavo in posmeh . . .

Zakaj? . . . Saj vince se povsod preliva v tvoj prospéh . . .

Márica II.

Kako negovati zobé.

Spisala Márica II.

Opazovaje človeka raz estetično stališče, oziramo se vedno tudi na zobe. Mnogokrat se sliši, ta ali ona je lepa, dokler ne odpre ust, a kakor hitro stori to, izgine ves čar, ker ima ali umetno ozobje ali pa svoje zanemarjeno.

Nekateri menijo, češ, pri moških je vsejedno, če ima lepé zobe ali jih nič nima, saj mu brke zakrijejo pomanjkljivosti, nasprotno se pa spet trdi: „No, dober tek, gospodu A. pač ne bi dala poljubčka za živ svet ne, ker se njegovim zobem še menda sanjalo ni nikoli o ščetki“.

Prvi pogoj vsake lepote je zdravje in raz zdravsteno stališče so zobje še mnogo važnejši za človeka nego raz estetično. Čim vestneje se zgrize hrana, tem lažje prebavlja želodec, kakó naj opravljajo zobje svojo dolžnost, če niso zdravi!

Kdor ima torej zdrave zobe, naj skrbi za nje, kolikor možno. Zobje pa se morajo negovati začeti že v ranej mladosti; kakor hitro zna otrok rabiti ščetko, naj se navadi na njo. Paziti mora mati sosebno na isti čas, ko začenjajo malčke zobe boleti drugikrat — prvi zobobol občuti človek, ko zobe dobi, drugi pa, ko jih menja . . . ne? — Ko se začne majati drobna škrbica, naj se pridno povspešuje majanje, da prej naredi stari zob prostor novemu, kajti drugače prodre novi nestrpnež kje po strani na dan.